

opusdei.org

Pápežové katechézy o rodine: siedma audiencia (18. februára 2015)

V katechéze pápež František pokračoval v cykle o rodine. Tentoraz sa zameral na vzťahy medzi súrodencami.

06.07.2015

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Na našej ceste katechézy o rodine, po tom, ako sme uvažovali nad úlohu matky, otca a detí, sa dnes budeme

venovať súrodencom. «Brat» a «sestra» sú slová v kresťanstve veľmi obľúbené. A vďaka rodinnej skúsenosti týmto slovám rozumejú všetky kultúry a všetky epochy.

Bratské puto má osobitné miesto v dejinách Božieho ľudu, ktorému sa zjavuje uprostred živej ľudskej skúsenosti. Žalmista ospevuje nádheru súrodeneckého puta: «Aké je dobré a milé, keď bratia žijú pospolu» (Ž 133,1). Je to pravda, bratstvo je nádherné! Ježiš Kristus priviedol k naplneniu aj túto ľudskú skúsenosť byť bratmi a sestrami, keď ju zahrnul do trojičnej lásky a urobil ju tak schopnou presiahnuť príbuzenské väzky a prekonať každý múr odcudzenia.

Vieme, že keď sa súrodenecký vzťah ničí, keď sa zničí tento vzťah medzi súrodencami, otvorí sa cesta pre bolestné skúsenosti konfliktu, zrady a nenávisti. Biblické rozprávania o

Kainovi a Ábelovi je príkladom tohto negatívneho záveru. Po vražde Ábela sa Boh pýta Kaina: «Kde je tvoj brat Ábel?» (Gn 4,9a). Je to otázka, ktorú Pán neprestajne opakuje v každom pokolení. A žiaľ, v každom pokolení sa neprestáva opakovať aj dramatická Kainova odpoveď: «Neviem. Či som ja strážca svojho brata?» (Gn 4,9b). Keď sa pretŕha puto medzi súrodencami, deje sa niečo nepekné, čo je škodlivé aj pre ľudstvo.

A aj v rodine, koľkí súrodenci sa pohádali kvôli drobnostiam, alebo kvôli dedičstvu a potom sa viac spolu nerozprávajú, viac sa nepozdravia... A toto je nepekné. Byť súrodencami je veľká vec, myslite na to, že všetci súrodenci boli počas deviatich mesiacov pod srdcom tej istej mamy, že pochádzajú z maminho tela! Bratstvo sa nesmie ničiť. Zamyslime sa trochu, všetci poznáme rodiny, v ktorých sú súrodenci rozdelení, ktorí

sa pohádali, zamyslime sa trochu a prosme Pána za tieto rodiny – možno i v našej rodine máme niekoľko prípadov –, aby nám Pán pomohol znovu zjednotiť súrodencov a znovu vybudovať rodinu. Súrodenecký vzťah sa nesmie ničiť, a keď sa zničí, deje sa to, čo v prípade Kaina a Ábela, keď sa Pán pýta Kaina, kde je jeho brat: «Ja neviem, mňa môj brat nezaujíma». Toto je škaredé. Toto počuť je veľmi, veľmi bolestné. Nuž, v našich modlitbách vždy prosme za rozdelených súrodencov.

Súrodenecké puto, ktoré sa formuje v rodine medzi deťmi, ak sa to deje v ovzduší výchovy k otvorenosti voči iným, je veľkou školou slobody a pokoja. V rodine, medzi súrodencami sa učíme ľudskému spolunažívaniu, ako sa má nažívať v spoločnosti. Možno si to vždy neuvedomujeme, ale práve rodina vnáša do sveta bratstvo! Vychádzajúc z tejto prvej skúsenosti bratstva, živeného

vzájomnými citmi a rodinnou výchovou, je bratský štýl vyžarovaný ako prísľub na celú spoločnosť a na vzťahy medzi národmi.

Požehnanie, ktoré Boh, v Ježišovi Kristovi, na toto súrodenecké puto vylieva, ho nepredstaviteľným spôsobom rozširuje a dáva mu schopnosť prekonať každú národnú, jazykovú, kultúrnu a dokonca i náboženskú odlišnosť.

Pomyslite si, čím sa toto spojivo stáva medzi ľuďmi, aj vzájomne veľmi odlišnými, keď môžu jeden o druhom povedať: «Tento mi je celkom ako brat, táto mi je celkom ako sestra!» A toto je krásne, je to nádherné. Dejiny nám napokon dostatočne ukázali, že aj sloboda a rovnosť sa bez bratstva môžu naplniť individualizmom a konformizmom, ako aj zisťnosťou.

Bratstvo v rodine žiari osobitým spôsobom vtedy, keď vidíme starostlivosť, trpezlivosť a láskavosť, s

akou je zahrňaný slabší, chorý či postihnutý braček či sestrička. Bratov a sestier, ktorí takto konajú, je veľmi mnoho na celom svete a možno dostatočne neoceňujeme ich veľkodušnosť. A keď je v rodine mnoho súrodencov – dnes som pozdravil rodinu s deviatimi deťmi: tí starší pomáhajú otcovi a mame postarať sa o menších. Toto je pekné, táto pomoc medzi súrodencami.

Mať brata, sestru, súrodenca, ktorý ťa má rád, je silnou skúsenosťou, nezaplateľnou a nenahraditeľnou. Rovnako sa to vzťahuje i na kresťanské bratstvo. Tí najmenší, najslabší, najchudobnejší by nás mali obmäkčiť: majú «právo» dotknúť sa nám duše a chytiť nás za srdce. Áno, sú našimi bratmi a ako takých ich máme milovať a podľa toho sa k nim správať. Keď sa to tak deje, keď sú chudobní akoby našimi domácimi, naše kresťanské bratstvo znovu ožíva. Veď kresťania idú v ústrety

chudobným a slabým nie z poslušnosti nejakému ideologickému programu, ale pretože Pánovo slovo a príklad nám hovoria, že sme si všetci bratmi. Toto je princíp Božej lásky a každej spravodlivosti medzi ľuďmi.

Mám pre vás jeden návrh: prv než skončím, mám už iba zopár riadkov, každý z nás si v tichu pomyslíme na našich bratov, na naše sestry, myslíme na nich v tichu a v tichosti srdca sa za nich modlíme. Chvíľku ticha... - Takže touto modlitbou sme ich všetkých, bratov a sestry, v myšlienkach a v srdci priviedli sem na námestie, aby prijali požehnanie. Vďaka.

Dnes viac ako inokedy je potrebné znovu vniesť bratstvo do stredu našej technokratickej a byrokratickej spoločnosti: potom aj sloboda a rovnosť dostanú to správne ladenie. Preto neochudobnime ľahkomyselne

naše rodiny, či už z podvolenia sa alebo zo strachu, o krásu širokej súrodeneckej skúsenosti synov a dcér. A neprestaňme dôverovať v rozsiahlosť horizontu, ktorý je viera schopná vyťažiť z tejto skúsenosti osvietenej Božím požehnaním. Ďakujem.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/papezove-katechezy-o-
rodine-siedma-audiencia-18-
februara-2015/](https://opusdei.org/sk-sk/article/papezove-katechezy-o-rodine-siedma-audiencia-18-februara-2015/) (26.03.2025)